ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ΄ ΜΑΤΘ. (Ματθ. ιε΄ 21 - 28)
29 Ἰανουαρίου 2023

Ἡ σημερινὴ Εὐαγγελικὴ διήγηση, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, περιγράφει τὴν ἀποκαλυπτικὴ συνάντηση τοῦ Κυρίου μὲ μιὰ ἄγνωστη Χαναναία γυναῖκα. Ὁ Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος στὴν περικοπὴ αὐτὴ ἀναφέρεται σ' ἕνα ἔργο τοῦ Ἰησοῦ ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς Παλαιστίνης, θέλοντας νὰ τονίσει μ' αὐτὸν τὸν τρόπο ὅτι ὅλα τὰ ἔθνη καὶ οἱ λαοὶ τῆς γῆς βρίσκονται στὸ σχέδιο τῆς θείας Οἰκονομίας γιὰ τὴ σωτηρία.

Ἡ γυναῖκα αὐτὴ εἶχε ἀκούσει γιὰ τὸν Χριστὸ καὶ ἔσπευσε νὰ Τὸν συναντήσει ἐκμεταλλευόμενη τὴ ἐπίσκεψή Του στὰ μέρη της. Δοκίμαζε μεγάλη συμφορὰ καὶ ὁ πόνος συνέτριβε τὴν καρδιὰ της, γιατὶ ἡ θυγατέρα της ἦταν σὲ πολὺ ἄσχημη κατάσταση ὑποφέροντας ἀπὸ τὶς δαιμονικὲς δυνάμεις. Θὰ ἦταν πολὺ ἐνδιαφέρον καὶ ὠφέλιμο νὰ παρακολουθήσουμε τὸν διάλογο τοῦ Κυρίου μὲ τὴν Χαναναία, γιὰ νὰ περιγράψουμε τὰ στάδια ἀπὸ τὰ ὁποῖα πέρασε ἡ προσωπικὴ σχέση της μαζὶ Του, ὥσπου νὰ λάβει ὅτι ζήτησε, δηλαδὴ τὴ θεραπεία τοῦ παιδιοῦ της.

Ἀρχικὰ ἀκούγεται ἡ θερμὴ ἱκεσία της «Ἐλέησόν με Κύριε, Υἱὲ Δαβίδ, ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται». Πρόκειται γιὰ ὁμολογία ποὺ μόνο τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ μποροῦσε νὰ ἀποκαλύψει στὴ καρδιά της. Ὁμολογεῖ τὴν θεότητα τοῦ Χριστοῦ καὶ ζητεῖ τὸ ἔλεός Του γιὰ τὴν ἴδια καὶ ὄχι γιὰ τὴν κόρη της.

Ἀπὸ ἐδῶ καὶ πέρα ἀρχίζει ἡ σκληρὴ δοκιμασία της. Τὸ πρῶτο σκαλοπάτι ποὺ καλεῖται νὰ ἀνεβεῖ εἶναι αὐτὸ τῆς σιωπῆς τοῦ Θεοῦ. «Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον». Μερικὲς φορὲς μοιάζει ὁ οὐρανὸς νὰ εἶναι κλειστός. Μερικὲς φορὲς εὔσπλαγχνος Θεὸς μοιάζει νὰ μὴν ἀκούει, σὰν νὰ μὴν Τὸν ἀγγίζουν τὰ προβλήματά μας, σὰν νὰ μὴν βλέπει ὅτι πονάει ἡ ψυχή, ὅτι ὑποφέρει, ὅτι ἔχει μεγάλη ἀνάγκη.

Ἀκολουθεῖ ἕνα δεύτερο στάδιο. Μετὰ τὴν παρέμβαση τῶν μαθητῶν καὶ τὴν παράκλησή τους νὰ τὴν ἀπολύσει, ὁ Κύριος λύει τὴν σιωπή Του. «Ἐγὼ δὲν ἦλθα στὸν κόσμο παρὰ μόνο γιὰ τοὺς Ἑβραίους καὶ αὐτὴ εἶναι ξένη καὶ ἀλλόθρησκη». Ἐδῶ πλέον καλεῖται ἡ Χαναναία νὰ ἀνέβει ἕνα ἀκόμα σκαλοπάτι πιὸ δύσκολο ἀπὸ τὸ πρῶτο, αὐτὸ τῆς ἀπορρίψεως. Ἔρχονται στιγμὲς ποὺ αἰσθάνεται κανεὶς βαθιὰ μέσα του τὴν στιγμὴ ποὺ προσεύχεται ἐνῶ παρακαλεῖ, σὰν νὰ ἀπορρίπτεται, σὰν νὰ μὴν εἶναι ἀπ' αὐτοὺς ποὺ ἀγαπᾶ ὁ Θεός.

Μεγάλος πειρασμὸς καὶ μεγάλη δυσκολία. Τί κάνει ὅμως ἡ Χαναναία; Ἐπιμένει στὴν προσωπικὴ κοινωνία της μὲ τὸν Χριστό. Δηλαδὴ ἐνῶ μέχρι τώρα πήγαινε πίσω ἀπὸ τὸν Ἰησοῦ, τώρα ἔρχεται μπροστά Του, πέφτει στὰ πόδια Του καὶ τοῦ λέγει «Κύριε, βοήθει μοι». Καὶ ἡ ἀπάντηση τοῦ Κυρίου ποὺ φαίνεται καθοριστικὴ γιὰ τὴν σωτηρία καὶ τὴν ὑπερύψωση τῆς Χαναναίας, τὴν ἀνεβάζει στὸ τρίτο σκαλοπάτι τῆς δοκιμασίας της. Ὁ Κύριος κάνει μιὰ φοβερὴ διάκριση. Μιλεῖ γιὰ «τέκνα» καὶ γιὰ «κυνάρια». «Τέκνα» εἶναι ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ καὶ «κυνάρια» ὁ κόσμος τῶν Ἐθνικῶν. Ἄρτος, οἱ δωρεὲς τοῦ Θεοῦ. Ἡ Χαναναία οὔτε θίγεται οὔτε ἀποθαρρύνεται, ἀλλά ἀντιστρέφει τὸ παράδειγμα τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀπαντᾶ μὲ τρόπο ποὺ φανερώνει τὸ ἐπίπεδο τῆς πνευματικῆς πορείας καὶ ζωῆς της.

«Ναί, Κύριε, καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν». Καὶ μόλις ὁ Κύριος ἄκουσε αὐτὸν τὸν λόγον ἀνεφώνησε μὲ θαυμασμό: «Ὦ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις! Γενηθήτω σοι ὡς θέλεις». Καὶ ἡ δαιμονισμένη θυγατέρα τῆς Χαναναίας θεραπεύθηκε ἀμέσως.

Καθὼς σταματᾶ ἐδῶ ἡ διήγηση τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, ἐμεῖς μένουμε κατάπληκτοι μὲ τὴν ἀπόλυτη καὶ ἰσχυρὴ πίστη τῆς γυναίκας ποὺ ξέρει καὶ ἔχει τὴ δύναμη νὰ ταπεινώνεται, νὰ παρακαλεῖ τὸν Θεό, νὰ ἐπιμένει καὶ νὰ ὑπομένει, μέχρις ὅτου λάβει τὸ ζητούμενο.

Παρουσιάζεται μπροστὰ στὸν Ἰησοῦ ταπεινὰ χωρὶς θράσος καὶ ἀπαιτητικότητα, χωρὶς ἐγωϊστικὸ θέλημα. Αἰσθανόταν ἀσήμαντη μπροστὰ στὴν ἁγιότητα τοῦ Κυρίου, ἄξια ἀπόρριψης καὶ περιφρόνησης μὰ μὲ ἀκλόνητη τὴν πίστη ὅτι ὁ λόγος Του, ὅποιος καὶ νὰ ἦταν, ἦταν γι’ αὐτὴν λόγος ζωοποιός. Ἔτσι γίνεται ἄξια νὰ ζήσει τὸ θαῦμα στὴ ζωὴ τὴ δική της καὶ τῆς πάσχουσας θυγατέρας της.

Ἀδελφοί μου, ἄν θέλουμε καὶ ἐμεῖς νὰ βροῦμε τὸν Θεὸ καὶ νὰ ἔχουμε λυτρωτικὴ συνάντηση μαζί Του, νὰ εἴμαστε ἀποφασισμένοι ὅτι ἡ ψυχή μας θὰ περάσει τὰ στάδια τῆς σιωπῆς, τῆς περιφρονήσεως καὶ τῆς προσβολῆς τοῦ Θεοῦ, μὲ τὴν ἔννοια ποὺ τὰ εἰσέπραξε ἡ Χαναναία.

Στὴ δύσκολη αὐτὴ ὥρα πρέπει νὰ ὁπλισθοῦμε μὲ τὰ πνευματικὰ ἐφόδια αὐτῆς τῆς γυναίκας, τὴν ἀληθινὴ πίστη καὶ τὴ βαθειὰ ταπείνωση. Ἔτσι θὰ ἐπιτύχουμε νὰ συναντήσουμε τὸν Κύριο, νὰ ἔχουμε αἴσθηση τῆς Χάριτός Του στὴ ζωή μας καὶ ἡ καρδιά μας νὰ ἀρχίσει νὰ γίνεται τόπος Θεοφανείας.

Ἀμήν.